

стандартизована англomовна назва НАССР – Hazard Analysis and Critical Control Points (п. 35 ч. 1 ст. 1 ЗУ № 2042-VIII).

Для уніфікації підходів для впровадження НАССР наказом Мінагрополітики від 01.10.2012 р. № 590 затверджені Вимоги щодо розробки, впровадження та застосування постійно діючих процедур, заснованих на принципах Системи управління безпечністю харчових продуктів. Наказ зареєстрований в Міністерстві юстиції України 09.10.2012 р. за № 1704/22016.

Проте, сертифікація систем НАССР не є обов'язковою (ч. 7 ст. 21 ЗУ № 771/97-ВР в поточній редакції).

Література

1. Галкіна О.М. Адміністративно-правові засади забезпечення безпечності та якості харчових продуктів в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право»/ О.М. Галкіна. – Х., 2017. – 23 с.

2. Усенко А.А. Публічне адміністрування у сфері впровадження системи Hazard Analysis and Critical Control Points (НАССР) / А.А. Усенко // Сучасна університетська правова освіта і наука: [Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, Національний авіаційний університет, 23 лютого 2018 р.] Том 1. – Тернопіль: Вектор, 2018. – С. 254-256.

УДК 355.211.2:4:005.336.4:477 (043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент

Гришко М.О., студент,

Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

Для вдосконалення проходження державної служби в Україні важливе значення має зарубіжний досвід проходження державної служби в умовах її реформування й модернізації.

Цікавим для України є досвід проходження державної служби в у Франції. Французька система державної служби є системою кар'єрного просування. Головне управління державної служби (DGAFP) є центральним органом, який відповідає за загальне регулювання політики в галузі професійної підготовки державних службовців та за підготовку вищого корпусу державних службовців. Для державної цивільної служби існують неспеціалізовані школи (Національна школа адміністрації (ENA) та регіональні інститути адміністрацій (IRA)), спеціалізовані школи в різних адміністративних сферах (податки, митниця, безпека, здоров'я,

охорона праці) і технічних сферах (агрономія, лісове господарство, будівництво, видобуток). ENA й IRA підзвітні Міністерству державної служби, а спеціалізовані школи – міністерствам, які керують відповідними галузями. Крім адміністративних шкіл у Франції також є департаменти з питань навчання всередині державних адміністрацій, що забезпечують підвищення кваліфікації. Приватний сектор також бере активну участь у підготовці державних службовців на підставі контрактів з адміністраціями [1].

До позитивних сторін французької системи освітньо-фахової підготовки державних службовців слід віднести чітко виражене розуміння завдань, а саме: децентралізацію й територіальну організацію державних служб, комунікацію, підтримку територіальних громад, поглиблене пізнання та розуміння необхідності співпраці з інституціями європейської співдружності, високоякісний менеджмент людських ресурсів та орієнтацію на екологічно чисті інновації. Незважаючи на велику кількість установ та центрів прийняття рішень у галузі підготовки кадрів, французька система підготовки державних службовців є цілісною, не затратною й ефективною [2].

Вважається, що французька система освітньо-фахової підготовки управлінських кадрів є однією з найбільш розвинених у Європі та повинна максимально повно досліджуватися науковцями в Україні. Проте не можна не зазначити, що одним із головних недоліків, притаманних усім закритим системам, є низький рівень мобільності, який компенсується високим соціальним статусом та жорстким механізмом прогресивної оплати праці, що може призводити до зниження рівня комунікабельності та базових соціальних орієнтирів.

Також одним з яскравих прикладів необхідності зміни підходів у державному управлінні й підготовці державних службовців для України є приклад Польської Республіки. Специфіка державної служби Польщі полягає в тому, що корпус державної служби включає тільки ті посади, на які поширюється влада Прем'єр-міністра. Ті, хто підпорядковується іншим конституційним органам влади, не входять до Корпусу державної служби. Міністри, державні секретарі, заступники секретарів і воєводств, губернатори і їхні заступники належать до політичної сфери й не включені до державної служби. Корпус державної служби поділяється на дві категорії: працівники державної служби, які працюють на основі трудового договору, та державні службовці, які працюють на основі призначення. Важливим елементом системи професійної підготовки є тренінги [3].

Специфіка німецької державної служби полягає в тому, що поняття державного службовця є неоднозначним і охоплює осіб: чиновників, службовців і працівників. Чиновники (високий і найвищий рівень посад) призначаються довічно, а із службовцями і працівниками укладають

трудоу угоду, яка може бути розірвана [4, с. 24]. Публічним службовцям присвоюються ранги в межах кожного рівня. Їх всього шістнадцять, найвищим категоріям посад можуть бути присвоєні чотирнадцятий, п'ятнадцятий і шістнадцятий ранги. Правовий статус чиновника регулюється «Федеральним законом про чиновників». У Німеччині діє чіткий поділ посад на політичні і адміністративні. Необхідною умовою вступу на державну службу у Німеччині є знання німецької мови.

У Німеччині ефективно діє кар'єрна (закрита) модель державної служби, а тому вступ на публічну службу можливий тільки на початкову посаду в органі державної влади [4, с. 27]. Проходження служби, а саме просування по ній з однієї категорії на іншу можливе при успішній здачі іспиту.

Отже, зарубіжний досвід проходження державної служби в умовах її реформування та модернізації є дуже цінним для України. Його адаптація до вимог нашої держави та національних традицій сприятиме реформуванню й модернізації державної служби, вдосконаленню її проходження в Україні.

Література

1. Початкова підготовка та безперервне навчання державних службовців у Франції: Франція в Україні (Посольство Франції в Україні) // [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.ambafrance-ua.org.

2. Гриненко В. Професійне навчання вищих керівних кадрів для державної служби в зарубіжних країнах / В. Гриненко // Вісник УАДУ. – 2005. – № 3. – С. 162.

3. Dubowik A. Organizacja i struktura służby cywilnej w świetle ustawy z 2008 r. / A. Dubowik. – Warszawa: PiZS, 2009. – Т. 6. – С. 13.

4. Особливості публічного управління та адміністрування: Навчальний посібник / Бакуменко В. Д., Бондар І.С., Горник В. Г., Шпачук В. В. – К.: КНУКіМ, 2016. – 167 с.

УДК 341.233.1:025.11:4 (043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,

Плющ О.С., студент,

Навчально-науковий юридичний інститут

Навчальний Авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЮДЖЕТНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ

Реформування державного внутрішнього фінансового контролю та становлення центрального підрозділу з гармонізації (ЦПГ) в представлених нижче країнах відбувається як правило відповідно до